

Ölümü Gör Ey Sevgili Kader

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Şubat 2024

Köftehor ömür:

Ey, kiblem...

Ey, meylettiğim rahlem.

Mehtabın koruyucu gücü

Yıldız iken lakabım

Saf tuttuğum Samanyolu

Ah, Mihriban'ım ah:

Seferi tanıklığında rüzgârın

Kara değilken bahtım

Tahtım da sağlam kalem de kalemim de

Rengi tutmazken ruhumla

Rakımı umut olan o tekdüze olmayan oyunla.

Oylum

Onandığım

Oy kullanamadığım

Kaderin seçimi

Kederin bedeli

Ellerimden kayıp giden ömrün

Söyleyin, var mıdır ederi?

Elem yüklü çatım

Çöktü çökeli

Ahkâm kesenlerin endamında yittiğim

Seferi tabelam

Seyyah yüreğimle

Meczip duygularımın atarı

Ölüme öykünsem bile

Sınandığım can pazarı

Sindiğim dünyanın tufanı

Sindiremediğim zalimin oyunu

Zulmün bedeli

Kefil olduğum duyguların meali.

Öyküm mü yoksa?

Bir başıma öykünüp öldürdüğüm nefsimle

Dem tutan çayın her yudumunda

Köpüren kahvenin telvesinde
Yaptığım yolculuk kaderin tarifesinde
Zılgıt yiyen düşlerim.
Zangır zangır titreyen bedenim
Bir kor acı ki
Hüznün müdavimi
Issızlığın solgun yüzü
Yitik sesi
Yatıya kalan ebabil kuşları
Hasat öncesi bir ekim
Hazan sonrası duygulara mal ettiğim
Umudun isli tarifesi
Acının külliyesi
Açamadığım o kara kutu ki
Söylenecek son söz de söylenmedi mademki
Matemin mabedi
Meltemin zevcesi
Bir kor heceden ibaret iken yaşamak
Külünden doğacak mıdır yoksa yâdı
Yağan rahmetin her zerresi
Zengin bir yürek esintisi
Ölümü gör ki:
Ey, sevgili kader
Öykündüğüm ne ki:
Ölüm öncesi
Son bir kere rötuşladığım
Önsezimle tokalaştığım
Ötemin berimin itibarı
Öykümden de yok iken ötesi